Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kuudes jaosto)

10 päivänä syyskuuta 2025*

Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaava viranomainen – Päätös, jolla poliittiselle puolueelle määrätään taloudellinen seuraamus – Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohta – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu

Asiassa T-1189/23,

Patriotes.eu, aiemmin Identité et Démocratie Parti (ID Parti), kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja P. Prigent,

kantajana,

vastaan

Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaava viranomainen, asiamiehinään P. Schonard ja N. Entchev,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan parlamentti, asiamiehinään S. Alves ja J.-C. Puffer,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bauer ja M. Alver,

ja

Euroopan komissio, asiamiehinään F. Erlbacher ja S. Pardo Quintillán,

väliintulijoina,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Costeira (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Kancheva, C. Mac Eochaidh, P. Zilgalvis ja E. Tichy-Fisslberger,

kirjaaja: hallintovirkahenkilö L. Ramette,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ottaen huomioon 5.3.2024 annetun määräyksen ID Parti v. Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaava viranomainen (T-1189/23 R, ei julkaistu, EU:T:2024:145),

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn

ja 14.5.2025 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantaja Patriotes.eu, aiemmin Identité et Démocratie Parti (ID Parti), vaatii kanteessaan yhtäältä SEUT 263 artiklan nojalla, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa 25.10.2023 tehdyn Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaavan viranomaisen (jäljempänä vastuuviranomainen) päätöksen, jolla vastuuviranomainen määräsi sille taloudellisen seuraamuksen Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden perussäännöstä ja rahoituksesta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 (EUVL 2014, L 317, s. 1) 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla (jäljempänä riidanalainen päätös), ja toisaalta SEUT 268 artiklan nojalla, että unionin yleinen tuomioistuin määrää sille kyseisen päätöksen tekemisen perusteella aiheutuneet vahingot korvattaviksi.

I Asian tausta

2 Kantaja on Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhdistys, joka rekisteröitiin Euroopan tasolla toimivaksi poliittiseksi puolueeksi Liikkeen kansakuntien ja vapauden Euroopan puolesta rekisteröinnistä 14.9.2017 tehdyllä vastuuviranomaisen päätöksellä (EUVL 2018, C 84, s. 5).

3 Kantaja toimitti 9.3.2022 vastuuviranomaiselle puheenjohtajansa kirjeen, jonka liitteenä esitettiin muun muassa sellainen päivitetty luettelo kantajan työvaliokunnan jäsenistä, jossa ei enää 16.2.2022 alkaen mainittu erään jäsenen nimeä (jäljempänä asianomainen työvaliokunnan jäsen).

4 Tietoa siitä, ettei asianomainen työvaliokunnan jäsen enää 16.2.2022 alkaen ollut kantajan työvaliokunnan jäsen, ei välittömästi otettu huomioon kantajan internetsivustolla tai sosiaalisen median tileillä, joilla asianomaiseen työvaliokunnan jäseneen viitattiin edelleenkin kantajan työvaliokunnan jäsenenä.

5 Tässä yhteydessä vastuuviranomainen lähetti 23.3.2023 kantajalle tietopyynnön, jossa se tiedusteli yhtäältä 9.3.2022 toimitetun tiedon ja toisaalta kantajan internetsivustolla ja sosiaalisen median tileillä olleiden julkaisujen epäjohdonmukaisuudesta.

6 Vastuuviranomainen ja kantaja vaihtoivat useita viestejä, minkä jälkeen kyseinen viranomainen päätti 14.6.2023 aloittaa tutkinnan kantajan työvaliokunnan kokoonpanoa koskevista potentiaalisesti paikkaansa pitämättömistä tiedoista ja antoi kantajalle tilaisuuden esittää huomautuksia ja ehdottaa asetuksen N:o 1141/2014 29 artiklassa tarkoitettuja korjaavia toimenpiteitä.

7 Kantaja korvasi vanhan internetsivustonsa uudella sivustolla, jolla ei enää viitattu asianomaiseen työvaliokunnan jäseneen työvaliokunnan jäsenenä, ja ilmoitti tämän jälkeen 28.9.2023 lähettämällään kirjeellä vastuuviranomaiselle päättäneensä pitää sosiaalisen median tileillään julkaisut, joissa asianomainen työvaliokunnan jäsen esitettiin kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä.

8 Asianosaisten vaihdettua jälleen kerran lukuisia viestejä vastuuviranomainen määräsi 25.10.2023 tekemällään riidanalaisella päätöksellä kantajalle asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla taloudellisen seuraamuksen, jonka määrä vastasi 5 prosenttia kantajan vuotuisesta talousarviosta ja oli siis 47 020,54 euroa, sillä perusteella, että kantaja oli pitänyt sosiaalisen median tileillään paikkaansa pitämättömiä julkaisuja, joissa asianomainen työvaliokunnan jäsen esitettiin kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä, vaikka hän ei enää ollut työvaliokunnan jäsen, mitä vastuuviranomainen piti asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa tarkoitettuna rikkomuksena.

II Asianosaisten ja osapuolten vaatimukset

9 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– toteaa asetuksen N:o 1141/2014 6 artiklan lainvastaiseksi ja ”tämän seurauksena” kumoaa vastuuviranomaisen johtajan nimittämisestä 26.7.2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2021/1271 (EUVL 2021, L 277, s. 145),

– kumoaa riidanalaisen päätöksen,

– velvoittaa vastuuviranomaisen maksamaan 55 000 euroa korvauksena vahingoista, joita sille aiheutui riidanalaisen päätöksen vuoksi, ja

– velvoittaa vastuuviranomaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

10 Vastuuviranomainen, jota komissio tukee, vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen ja

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 Parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kantajan esittämät lainvastaisuusväitteet.

12 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kanteen.

III Oikeudellinen arviointi

A Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta tutkia kantajan ensimmäinen vaatimus

13 Ensimmäisen vaatimuksensa ensimmäisessä osassa kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin toteaa asetuksen N:o 1141/2014 6 artiklan lainvastaiseksi.

14 Tässä yhteydessä on muistutettava, että kantaja voi toki itseään koskevan yksittäisen päätöksen kumoamista vaatiessaan vedota SEUT 277 artiklan mukaisesti sellaisen yleisesti sovellettavan toimen lainvastaisuuteen, jonka perusteella kyseinen päätös annettiin. On nimittäin niin, että mainitun määräyksen nojalla ainoastaan unionin tuomioistuimilla on toimivalta todeta yleisesti sovellettavan toimen lainvastaisuus ja tehdä tästä seuraavat soveltamatta jättämistä koskevat päätelmät tällaisessa tuomioistuimessa riitautetun yksittäistapausta koskevan toimen osalta (ks. tuomio 14.12.2018, GQ ym. v. komissio, T-525/16, EU:T:2018:964, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

15 Sillä, että jompikumpi unionin tuomioistuimista toteaa yleisesti sovellettavan toimen lainvastaisuuden SEUT 277 artiklan nojalla, ei kuitenkaan ole vaikutusta erga omnes, koska vaikka tällaisen lainvastaisuuden toteamisesta seuraa, että riidanalainen yksittäistapausta koskeva toimi on lainvastainen, yleisesti sovellettava toimi jää osaksi oikeusjärjestystä eikä sen lainvastaisuuden toteaminen vaikuta sen nojalla toteutettujen muiden sellaisten toimien lainmukaisuuteen, joita ei riitautettu kanteen nostamisen määräajassa (ks. tuomio 14.12.2018, GQ ym. v. komissio, T-525/16, EU:T:2018:964, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

16 Tästä seuraa, että vaikka kantajalle vastaisen yksittäistapausta koskevan toimen kumoamista koskevan vaatimuksen yhteydessä unionin yleisellä tuomioistuimella on tosiaan toimivalta todeta liitännäisesti sellaisen yleisesti sovellettavan säännöksen lainvastaisuus, johon riidanalainen toimi perustuu, sillä ei sen sijaan ole toimivaltaa esittää tällaisia toteamuksia tuomioidensa tuomiolauselmissa (ks. tuomio 14.12.2018, GQ ym. v. komissio, T-525/16, EU:T:2018:964, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

17 Näin ollen kantajan ensimmäinen vaatimuksen ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta toimivallan puuttumisen vuoksi.

18 Ensimmäisen vaatimuksensa toisessa osassa kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa vaatimuksen ensimmäisen osan ”seurauksena” päätöksen 2021/1271.

19 Tästä on todettava, että kun kantajan ensimmäisen vaatimuksen ensimmäinen osa on jätetty tutkimatta toimivallan puuttumisen perusteella ja kun kantajan ensimmäisen vaatimuksen toinen osa perustuu vaatimuksen ensimmäisen osan hyväksymiseen, vaatimuksen toiselta osalta puuttuu kohde.

B Asiakysymys

1. Kumoamisvaatimukset

20 Kantaja esittää kumoamisvaatimustensa tueksi 11 kanneperustetta, jotka koskevat lähinnä

– perusteluvelvollisuuden laiminlyömistä,

– sitä, että sen oikeutta tulla kuulluksi loukattiin,

– asetuksen N:o 1141/2014 6 artiklan lainvastaisuutta ja puolueettomuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista,

– menettelysääntöjen rikkomista ja hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamista,

– sitä, että sen oikeutta riippumattomaan ja puolueettomaan tuomioistuimeen loukattiin,

– asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodan, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, ja 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan rikkomista,

– syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista,

– harkintavallan väärinkäyttöä,

– suhteellisuusperiaatteen loukkaamista,

– sananvapauden ja yhdistymisvapauden loukkaamista ja

– rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen loukkaamista.

21 Ennen kantajan kanneperusteiden tarkastelua on syytä aluksi esittää lyhyesti asetuksessa N:o 1141/2014 säädetyt sääntelykehys ja seuraamusjärjestelmä ja kuvata riidanalaisessa päätöksessä kantajalle määrättyä seuraamusta.

a) Alustavat huomautukset asetuksen N:o 1141/2014 mukaisesta sääntelykehyksestä ja seuraamusjärjestelmästä

22 Asetuksen N:o 1141/2014 1 artiklan mukaan kyseisessä asetuksessa säädetään edellytykset, joita sovelletaan Euroopan tasolla toimivien poliittisten puolueiden (jäljempänä Euroopan tason poliittiset puolueet) ja Euroopan tasolla toimivien poliittisten säätiöiden (jäljempänä Euroopan tason poliittiset säätiöt) perussääntöön ja rahoitukseen.

23 Asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan seitsemännen, kahdeksannen ja 12 perustelukappaleen mukaan Euroopan tason poliittisilla puolueilla on eurooppalainen oikeudellinen asema, jonka ne saavat rekisteröitymällä ja josta seuraa erilaisia oikeuksia ja velvoitteita.

24 On erityisesti mainittava, että asetuksen N:o 1141/2014 9 artiklan 5 kohdan nojalla Euroopan tason poliittisilla puolueilla on velvollisuus ilmoittaa rekisteröintihakemuksen osana toimitettuihin asiakirjoihin tai perussääntöihin tehtävistä muutoksista vastuuviranomaiselle.

25 Euroopan tason poliittisten puolueiden asetuksen N:o 1141/2014 mukaisten velvollisuuksien noudattamista valvovat eri valvontaviranomaiset.

26 On erityisesti mainittava, että asetuksen N:o 1141/2014 24 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 24 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Vastuuviranomainen valvoo Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamista, erityisesti 3 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan a, b ja d–f alakohdan, 5 artiklan 1 kohdan a–e ja g alakohdan, 9 artiklan 5 ja 6 kohdan sekä 20, 21 ja 22 artiklan osalta.

– –

4. Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden on toimitettava kaikki vastuuviranomaisen, Euroopan parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjän, tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tai jäsenvaltioiden pyytämät tiedot, jotka ovat tarpeen sen valvonnan harjoittamiseksi, josta nämä ovat vastuussa tämän asetuksen mukaisesti.”

27 Asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan kahdeksannesta perustelukappaleesta ja 6 artiklan 1 kohdasta ilmenee lisäksi, että vastuuviranomainen on perustettu myös viranomaiseksi, jonka tehtäviin kuuluu seuraamusten määrääminen Euroopan tason poliittisille puolueille ja Euroopan tason poliittisille säätiöille kyseisen asetuksen mukaisesti.

28 Tässä yhteydessä on todettava, että asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 31 perustelukappaleen mukaan kyseisessä asetuksessa otetaan käyttöön selkeä, vahva ja varoittava seuraamusjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden toimintaan liittyvien velvoitteiden tehokas, oikeasuhteinen ja yhdenmukainen noudattaminen, ja seuraamusjärjestelmässä noudatetaan ne bis in idem -periaatetta, jonka mukaan samasta rikkomuksesta ei voida määrätä seuraamusta kahdesti.

29 Seuraamuksista säädetään asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklassa. On erityisesti mainittava, että asetuksen 27 artiklan 2, 4 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Vastuuviranomainen määrää taloudellisia seuraamuksia seuraavissa tilanteissa:

a) rikkomukset, joita ei voida ilmaista määrällisesti:

– –

iv) jos Euroopan tason poliittinen puolue tai Euroopan tason poliittinen säätiö on laiminlyönyt 23 artiklan 1 kohdassa tai 24 artiklan 4 kohdassa säädetyt velvoitteet

– –

vi) jos asianomainen Euroopan tason poliittinen puolue tai Euroopan tason poliittinen säätiö on milloin tahansa tarkoituksellisesti jättänyt toimittamatta tietoja tai toimittanut virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai jos elimet, jotka on tässä asetuksessa valtuutettu suorittamaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta myönnettävää rahoitusta saavien edunsaajien tilintarkastuksia tai muita tarkastuksia, havaitsevat vuotuisissa tilinpäätöksissä epätarkkuuksia, joita pidetään asetuksen (EY) N:o 1606/2002 2 artiklassa määriteltyjen kansainvälisten tilintarkastusstandardien mukaisesti olennaisten erien esittämättä jättämisenä tai virheellisenä esittämisenä

– –

4. Edellä olevan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi Euroopan tason poliittiselle puolueelle tai säätiölle määrätään seuraavat taloudelliset seuraamukset:

a) kun on kyse rikkomuksista, joita ei voida ilmaista määrällisesti, kiinteä prosenttiosuus asianomaisen Euroopan tason poliittisen puolueen tai Euroopan tason poliittisen säätiön vuotuisesta talousarviosta:

– 5 prosenttia; tai

– 7,5 prosenttia, jos on kyse rinnakkaisista rikkomuksista; tai

– 20 prosenttia, jos on kyse toistuvasta rikkomuksesta; tai

– kolmasosa edellä mainituista prosenttiosuuksista, jos asianomainen Euroopan tason poliittinen puolue tai Euroopan tason poliittinen säätiö on vapaaehtoisesti ilmoittanut rikkomuksesta, ennen kuin vastuuviranomainen on aloittanut tutkinnan virallisesti, myös kun on kyse rinnakkaisesta rikkomuksesta tai toistuvasta rikkomuksesta, ja asianomainen puolue tai säätiö on toteuttanut asianmukaiset korjaavat toimenpiteet;

– 50 prosenttia asianomaisen Euroopan tason poliittisen puolueen tai Euroopan tason poliittisen säätiön edellisen vuoden talousarviosta, jos sen on lainvoimaisella tuomiolla todettu syyllistyneen varainhoitoasetuksen 106 artiklan 1 kohdassa määriteltyyn unionin taloudellisia etuja vahingoittavaan laittomaan toimintaan.

– –

5. Aina kun Euroopan tason poliittinen puolue tai Euroopan tason poliittinen säätiö on syyllistynyt tämän asetuksen rinnakkaisiin rikkomuksiin, määrätään vain vakavim[man] rikkomuksen johdosta säädetty seuraamus, jollei 4 kohdan a alakohdassa ole toisin säädetty.”

30 Asetuksen N:o 1141/2014 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Ennen kuin tehdään lopullinen päätös 27 artiklassa tarkoitetuista seuraamuksista, vastuuviranomainen tai Euroopan parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjä antaa asianomaiselle Euroopan tason poliittiselle puolueelle tai Euroopan tason poliittiselle säätiölle tilaisuuden toteuttaa vaaditut toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi kohtuullisessa ajassa, joka on tavallisesti enintään kuukausi. Vastuuviranomainen tai Euroopan parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjä antaa mahdollisuuden korjata kirjoitus- tai laskuvirheet, toimittaa tarvittaessa täydentäviä asiakirjoja tai lisätietoja tai korjata muita vähäisiä virheitä.

2. Jos Euroopan tason poliittinen puolue tai Euroopan tason poliittinen säätiö ei ole toteuttanut korjaavia toimenpiteitä 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, päätetään 27 artiklassa tarkoitetuista asianmukaisista seuraamuksista.”

b) Alustavat huomautukset riidanalaisessa päätöksessä määrätystä seuraamuksesta

31 Vastuuviranomainen totesi yhtäältä riidanalaisen päätöksensä 19–33 perustelukappaleessa asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodassa, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, tarkoitetun rikkomuksen, koska vuoropuhelussaan vastuuviranomaisen kanssa kantaja oli antanut sille epätäydellisiä ja ristiriitaisia vastauksia suhteessa julkiseen viestintäänsä. Vastuuviranomainen totesi toisaalta riidanalaisen päätöksensä 34–44 perustelukappaleessa asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa tarkoitetun rikkomuksen sillä perusteella, että kantaja piti sosiaalisen median tileillään paikkaansa pitämättömiä julkaisuja, joissa asianomainen työvaliokunnan jäsen esitettiin kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä, vaikka hän ei enää ollut työvaliokunnan jäsen. Vastuuviranomainen totesi kuitenkin riidanalaisen päätöksensä 54 perustelukappaleessa, että asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa tarkoitetun

tarkoituksellisen käyttäytymisen perusteella määrättävä seuraamus on erityissäännös (lex specialis), joka asetuksen 27 artiklan 5 kohdan nojalla kattaa seuraamuksen, joka muussa tapauksessa olisi tullut määrätä maksettavaksi asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a kohdan iv alakodan nojalla, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, koska kyse oli samoista tosiseikoista, jotka liittyivät samaan, asianomaiseen työvaliokunnan jäseneen. Näin ollen riidanalaisen päätöksensä 1 artiklassa vastuuviranomainen määräsi kantajalle taloudellisen seuraamuksen yksinomaan asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa tarkoitetusta rikkomuksesta ja vahvisti seuraamuksen määräksi 5 prosenttia kantajan vuotuisesta talousarviosta.

32 Tässä yhteydessä on ensinnäkin palautettava mieleen, että vain päätöksen päätösosalla voi olla oikeusvaikutuksia, ja näin ollen vain se voi olla jollekulle vastainen, olivatpa tämän päätöksen perustelut mitkä hyvänsä. Sitä vastoin päätöksen perusteluissa esitetyistä arvioinneista sinänsä ei voida nostaa kumoamiskannetta, ja unionin tuomioistuimet voivat valvoa niiden laillisuutta vain, jos ne ovat jollekulle vastaisen päätöksen perusteluina välttämätön tuki tämän asiakirjan päätösosalle (ks. tuomio 1.2.2012, Région wallonne v. komissio, T-237/09, EU:T:2012:38, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Nyt käsiteltävässä asiassa on niin, että koska riidanalaisen päätöksen 19–33 perustelukappaleessa esitettyjä arviointeja, jotka koskevat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodassa, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, tarkoitettua rikkomusta, ei voida pitää välttämättömänä tukena riidanalaisen päätöksen päätösosalle, niiden lainmukaisuutta ei voida valvoa.

34 Toiseksi on todettava, että – kuten edellä 29 kohdasta ilmenee – asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 4 kohdan a alakohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan mukaan sellaisten rikkomusten osalta, joita ei voida ilmaista määrällisesti, on määrättävä taloudellinen seuraamus, joka vastaa 5 prosenttia Euroopan tason poliittisen puolueen vuotuisesta talousarviosta, ja jos on kyse rinnakkaisista rikkomuksista, seuraamuksen on oltava 7,5 prosenttia mainitusta vuotuisesta talousarviosta. Asetuksen 27 artiklan 5 kohdassa säädetään lisäksi, että rinnakkaisten rikkomusten tapauksessa määrätään vain vakavimman rikkomuksen osalta säädetty seuraamus, jollei 4 kohdan a alakohdassa ole toisin säädetty.

35 Jos Euroopan tason poliittinen puolue siis syyllistyy rikkomukseen, jota ei voida ilmaista määrällisesti, sille määrättävä seuraamus riippuu rikkomusten määrästä. Tilanteessa, jossa Euroopan tason poliittisen puolueen katsotaan syyllistyneen yhteen ainoaan rikkomukseen, jota ei voida ilmaista määrällisesti, asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 4 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan kyseiselle puolueelle on määrättävä taloudellinen seuraamus, joka vastaa 5 prosenttia puolueen vuotuisesta talousarviosta. Sen sijaan tilanteessa, jossa Euroopan tason poliittisen puolueen katsotaan syyllistyneen saman laittoman toiminnan yhteydessä vähintään kahteen rikkomukseen, joita ei voida ilmaista määrällisesti, kyse on asetuksen N:o 1141/2014 2 artiklan 12 alakohdassa tarkoitetuista rinnakkaisista rikkomuksista ja tässä tilanteessa asetuksen 27 artiklan 4 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan mukaan kyseiselle puolueelle on määrättävä taloudellinen seuraamus, joka vastaa 7,5 prosenttia puolueen vuotuisesta talousarviosta.

36 Kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 4 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan selkeä sanamuoto, vastuuviranomaisella ei siis ole lainkaan harkintavaltaa, kun se määrittää taloudellisen seuraamuksen rikkomuksesta, jota ei voida ilmaista määrällisesti. Tähän päätelmään ei vaikuta asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 5 kohdassa säädetty, kuten siinä käytetyistä sanoista ”jollei 4 kohdan a alakohdassa ole toisin säädetty” ilmenee.

37 Aluksi on syytä tarkastella kantajan kuudetta ja yhdettätoista kanneperustetta yhdessä näiden huomautusten perusteella.

c) Kuudes ja yhdestoista kanneperuste, jotka koskevat lähinnä asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodan rikkomista, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan rikkomista ja rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen loukkaamista

38 Kantaja väittää lähinnä, että vastuuviranomainen voi määrätä seuraamuksen Euroopan tason poliittiselle puolueelle vain siinä tapauksessa, että kyseinen puolue toimittaa virheellisiä tietoja suoraan kyseiselle viranomaiselle, eikä asetus N:o 1141/2014 koske suoraan yleisölle annettuja tietoja.

39 Niinpä kuudennessa kanneperusteessaan kantaja esittää lähinnä, että kun vastuuviranomainen määräsi sille taloudellisen seuraamuksen, se rikkoi asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakotaa, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, ja asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa, minkä lisäksi se teki arviointivirheitä.

40 Yhdennessätoista kanneperusteessaan kantaja katsoo lähinnä, että kun vastuuviranomainen määräsi sille taloudellisen seuraamuksen, se loukkasi myös rikosoikeudellista laillisuusperiaatetta.

41 Vastuuviranomainen väittää, että kuudes kanneperuste on tehoton, että kantajan vastauskirjelmässään esittämät argumentit, jotka koskevat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan tulkintaa, on jätettävä tutkimatta ja että kyseinen kanneperuste on joka tapauksessa perusteeton.

42 Vastuuviranomainen katsoo, että yhdestoista kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

43 Kun otetaan huomioon asianosaisten argumentit, aluksi on syytä arvioida kuudennen kanneperusteen tehokkuutta ja sitä, täyttävätkö kantajan vastauskirjelmässään esittämät argumentit, jotka koskevat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan tulkintaa, tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

1) Kuudennen kanneperusteen tehokkuus

44 Vastuuviranomainen väittää, että kuudes kanneperuste on tehoton, koska siinä kantaja sekoittaa toisiinsa seikkoja, jotka liittyvät asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodassa, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, tarkoitettuun rikkomiseen, jonka perusteella ei ole määrätty seuraamusta, ja seikkoja, jotka liittyvät asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa tarkoitettuun rikkomiseen, josta on määrätty seuraamus.

45 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla toteutettuun prosessinjohtotoimeen, johon oli vastattava istunnossa, kantaja esitti lähinnä, että kuudes kanneperuste on tehokas siltä osin kuin siinä esitetään argumentteja, jotka koskevat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan rikkomista.

46 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen yhteydessä tehottomana pidetään kanneperustetta, joka ei paikkansa pitäessäkään voisi johtaa toimen kumoamiseen kantajan vaatimusten mukaisesti (määräys 26.2.2013, Castiglioni v. komissio, T-591/10, ei julkaistu, EU:T:2013:94, 45 kohta ja tuomio 15.1.2015, Ranska v. komissio, T-1/12, EU:T:2015:17, 73 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 21.9.2000, EFMA v. neuvosto, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38 kohta).

47 Nyt käsiteltävässä asiassa kantajan kirjelmistä voidaan päätellä, että kantaja vetoaa lähinnä yhtäältä asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodan, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, ja toisaalta saman asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan rikkomiseen.

48 Kantaja nimittäin viittaa kannekirjelmänsä 135 ja 136 kohdassa asetuksen N:o 1141/2014 24 artiklaan ja 27 artiklan 2 kohtaan. Kantaja viittaa kyseisiin säännöksiin lisäksi kannekirjelmänsä 139 kohdassa ja väittää, että vastuuviranomainen voi todeta Euroopan tason poliittisen puolueen syyllistyneen rikkomukseen vain siinä tapauksessa, että puolue on ”tahallaan ja tarkoituksellisesti toimittanut virheellisiä tietoja [vastuuviranomaiselle]”, ja kannekirjelmänsä 140–152 kohdassa kantaja väittää, että kun otetaan huomioon asioiden tapahtumajärjestys, tässä tapauksessa se ei toiminut näin. Kannekirjelmänsä 159 kohdassa kantaja väittää myös lähinnä, että ”kun vastuuviranomaiselle annettiin edellytykset harjoittaa [kantajan] elinten kokoonpanoon kohdistuvaa valvontaansa – –, koska sille toimitettiin pöytäkirja, jota on pidettävä pätevänä, ellei toisin todisteta, ja koska on ilmeistä, ettei (tahaton) virhe internetsivuston päivittämisessä mitenkään vaikuttanut vastuuviranomaisen harjoittamaan valvontaan”, kantajan ei voida katsoa syyllistyneen rikkomukseen asetuksen N:o 1141/2014 24 tai 27 artiklan nojalla.

49 Edellä 48 kohdassa mainituista kantajan argumenteista ilmenee siis, että kantaja pyrkii näyttämään niillä yhtäältä toteen, että se toimitti oikeelliset tiedot vastuuviranomaiselle, joten vastuuviranomainen saattoi käyttää valvontavaltaansa eikä kantajan näin ollen voida katsoa syyllistyneen asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodassa tarkoitettuun rikkomukseen, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, ja toisaalta, että Euroopan tason poliittiselle puolueelle voidaan määrätä seuraamus vain siinä tapauksessa, että se toimittaa tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja vastuuviranomaiselle, ja että kun kantaja ei tehnyt näin tässä tapauksessa, vastuuviranomainen rikkoi asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa.

50 Tällaista tulkintaa tukee myös se, että vastauskirjelmässään kantaja viittaa ”asetuksen [N:o 1141/2014] 24 ja 27 artiklan väärin ymmärtämiseen ja arviointivirheeseen, joka tehtiin soveltamalla kyseisiä artikloja tässä tapauksessa”.

51 Kuten kantaja istunnossa lähinnä esitti, tässä yhteydessä on katsottava, että vaikka asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodan, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, rikkomista koskevat argumentit ovat tehottomia, koska ne koskevat perusteluja, jotka eivät tue riidanalaisen päätöksen päätösosaa, eikä riidanalaista päätöstä siis

edellä 46 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla voida kumota kyseisten argumenttien perusteella, tämä ei koske asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan rikkomista koskevia argumentteja.

52 Näin ollen kuudes kanneperuste on tehoton siltä osin kuin siinä esitetään argumentteja, jotka koskevat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakodan, luettuna yhdessä asetuksen 24 artiklan 4 kohdan kanssa, rikkomista, ja tehokas siltä osin kuin siinä esitetään argumentteja, jotka koskevat asetuksen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan rikkomista.

53 Näin ollen asian tarkastelua on syytä jatkaa tutkimalla, täyttävätkö kantajan vastauskirjelmässään esittämät argumentit, jotka koskevat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan tulkintaa, tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

2) Kysymys siitä, voidaanko vastauskirjelmässä esitetyt argumentit, jotka koskevat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan tulkintaa, tutkia

54 Kantaja toteaa vastauskirjelmässään, että asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa voidaan tulkita kahdella tavalla. Kantaja esittää, että kyseisen säännöksen laajan tulkinnan mukaan siinä annetaan vastuuviranomaiselle toimivalta määrätä seuraamuksia kaikenlaisesta virheellisten tai harhaanjohtavien tietojen levittämisestä riippumatta tietojen vastaanottajasta tai tietojen välittämispaikasta ja vaikka vastuuviranomaiselle ei olisi annettu harhaanjohtavia tietoja. Suppean tulkinnan mukaan kyseisessä artiklassa annetaan vastuuviranomaiselle toimivalta määrätä seuraamuksia ainoastaan siitä, että sille toimitetaan virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja. Kantajan näkemyksen mukaan viimeksi mainitun tulkinnan on katsottava vastaavan lainsäätäjän tarkoitusta varmistaa, että vastuuviranomainen voi käyttää valvontavaltaansa, ja kyseinen tulkinta vastaa asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan sanamuotoa, jossa viitataan tilanteisiin, joissa Euroopan tason poliittinen puolue toimittaa tietoja tai joissa sen olisi pitänyt toimittaa tietoja.

55 Vastuuviranomainen esittää vastauskirjelmässään, että kyseiset argumentit on esitetty myöhässä ja näin ollen ne on jätettävä tutkimatta. Vastuuviranomaisen mukaan argumentteja ei voida yhdistää kannekirjelmän kuudenteen tai yhdenteentoista kanneperusteeseen.

56 Vastauksena työjärjestyksen 89 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla toteutettuun prosessinjohtotoimeen, johon oli vastattava istunnossa, kantaja esitti lähinnä, että kyseiset argumentit täyttävät tutkittavaksi ottamisen edellytykset, koska se esitti samaa koskevia argumentteja kannekirjelmässäänkin.

57 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että työjärjestyksen 84 artiklan 1 kohdassa määrätään, että asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian käsittelyn aikana ilmenneisiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin.

58 Oikeuskäytännön mukaan työjärjestyksen 84 artiklan 1 kohtaa sovelletaan myös väitteisiin ja argumentteihin (ks. tuomio 14.7.2021, AQ v. eu-LISA, T-164/19, ei julkaistu, EU:T:2021:456, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

59 Perusteen, väitteen tai argumentin, jolla laajennetaan aikaisemmin kannekirjelmässä nimenomaisesti tai implisiittisesti esitettyä perustetta, väitettä tai argumenttia, on kuitenkin katsottava täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset (ks. vastaavasti tuomio 24.9.2019, Yanukovych v. neuvosto, T-301/18, ei julkaistu, EU:T:2019:676, 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

60 Uuden argumentin pitäminen aikaisemmin esitetyn perusteen, väitteen tai argumentin laajentamisena edellyttää sitä, että tällainen argumentti on riittävän läheisessä yhteydessä kannekirjelmässä alun perin esitettyihin perusteisiin, väitteisiin tai argumentteihin, siten, että sen voidaan katsoa seuranneen oikeudenkäyntimenettelyssä käydyn näkemystenvaihdon tavanomaisesta kehityksestä (ks. tuomio 20.11.2017, Petrov ym. v. parlamentti, T-452/15, EU:T:2017:822, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

61 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, ettei kantaja esittänyt kannekirjelmänsä kuudennessa kanneperusteessa nimenomaisia argumentteja, jotka koskisivat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan ”ulottuvuutta”, kuten vastuuviranomainen korostaa.

62 On kuitenkin todettava, että edellä 48 kohdasta ilmenee, että kannekirjelmänsä 139 kohdassa kantaja esitti, että vastuuviranomainen voi todeta Euroopan tason poliittisen puolueen syyllistyneen rikkomukseen vain siinä tapauksessa, että puolue on ”tahallaan ja tarkoituksellisesti toimittanut virheellisiä tietoja” kyseiselle viranomaiselle, ja kannekirjelmänsä 140–152 kohdassa kantaja totesi, että kun otetaan huomioon asioiden tapahtumajärjestys, tässä tapauksessa se ei ollut toiminut näin, minkä jälkeen se esitti päätelmänään, että vastuuviranomainen katsoi tästä huolimatta lähinnä, että kantajan käyttäytyminen kuuluu ”asetuksen [N:o 1141/2014] 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan soveltamisalaan”. Kannekirjelmänsä 154 kohdassa kantaja huomautti lisäksi, että vastuuviranomainen oli itsekin todennut ”saaneensa selkeät tiedot työvaliokunnan kokoonpanosta”.

63 Nämä arvioinnit vastaavat tarkasti kantajan vastauskirjelmässään esittämää suppeaa tulkintaa, jota se pitää oikeana ja jonka mukaan asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla seuraamus on määrättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että Euroopan tason poliittinen puolue toimittaa tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja vastuuviranomaiselle.

64 Muutenkin on huomautettava, että toisin kuin vastuuviranomainen esittää, yhdennessätoista kanneperusteessaan kantaja viittaa asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaan ja esittää lähinnä, ettei kyseisestä säännöksestä ilmene, että vastuuviranomainen voisi määrätä seuraamuksen Euroopan tason poliittiselle puolueelle sosiaalisessa mediassa julkaistun sisällön perusteella.

65 Näin ollen on katsottava, että kantajan vastauskirjelmässään esittämillä argumenteilla, jotka mainittiin edellä 54 kohdassa, on riittävän läheinen yhteys kannekirjelmässä esitettyihin argumentteihin, joten ne täyttävät tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

3) Kysymys siitä, ovatko kuudes tai yhdestoista kanneperuste oikeutettuja

66 Riidanalaisen päätöksensä 34–44 perustelukappaleessa vastuuviranomainen totesi aluksi, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan sanamuoto ja tarkoitus, kyseistä säännöstä on tulkittava siten, että sillä pyritään sanktioimaan se, että Euroopan tason poliittinen puolue välittää yleisölle tarkoituksellisesti virheellisiä tai

harhaanjohtavia tietoja rakenteellisista ja rahoituksellisista ominaisuuksistaan. Vastuuviranomainen totesi, että tässä tapauksessa kantaja oli maininnut sosiaalisen median julkaisuissaan asianomaisen työvaliokunnan jäsenen kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä, vaikka kyseisten julkaisujen ajankohtana hän ei enää ollut työvaliokunnan jäsen, ja kantaja oli ajankohtana, joka ei ole tiedossa, päättänyt pitää kyseiset julkaisut saatavilla tietoisena siitä, etteivät tiedot pitäneet paikkaansa, joten kantajan oli katsottava toimineen tarkoituksellisesti. Vastuuviranomainen katsoi, että kun kantaja piti sosiaalisen median tileillään julkaisuja, joissa asianomainen työvaliokunnan jäsen mainitaan kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä, tietoisena siitä, etteivät tiedot pitäneet paikkaansa, se toimitti tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja, joten kantajan toiminta täytti asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa tarkoitetut tunnusmerkit.

67 Kantaja väittää lähinnä, että asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa on tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan tilanteita, joissa Euroopan tason poliittinen puolue toimittaa tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja vastuuviranomaiselle. Kantaja esittää lähinnä, että kun vastuuviranomainen määräsi sille taloudellisen seuraamuksen kyseisen säännöksen nojalla sillä perusteella, että kantaja piti sosiaalisen median tileillään julkaisuja, joissa asianomainen työvaliokunnan jäsen mainittiin kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä, tietoisena tiedon virheellisyydestä, vastuuviranomainen teki oikeudellisen virheen ja arviointivirheitä ja loukkasi rikosoikeudellista laillisuusperiaatetta.

68 Vastuuviranomainen kiistää kantajan argumentit. Vastuuviranomainen esittää lähinnä, että asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan sanamuotoon ja asiayhteyteen perustuvasta tulkinnasta sekä teleologisesta tulkinnasta seuraa, etteivät kyseisen säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle jää virheelliset tiedot, jotka saatetaan tarkoituksellisesti yleisön saataville, kun kyseiset tiedot koskevat Euroopan tason poliittisten puolueiden perussääntöä tai rahoitusta. Niinpä vastuuviranomainen katsoo, että kun se määräsi kantajalle taloudellisen seuraamuksen kyseisen säännöksen nojalla, se ei tehnyt oikeudellista virhettä tai arviointivirheitä eikä loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, eikä rikosoikeudellista laillisuusperiaatetta sovelleta nyt käsiteltävässä asiassa.

69 Asianosaisten argumenttien perusteella aluksi on syytä tulkita asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa.

i) Kysymys siitä, miten asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa on tulkittava

70 Kuten edellä 29 kohdassa mainittiin, asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Vastuuviranomainen määrää taloudellisia seuraamuksia seuraavissa tilanteissa:

a) rikkomukset, joita ei voida ilmaista määrällisesti:

– –

vi) jos asianomainen Euroopan tason poliittinen puolue tai Euroopan tason poliittinen säätiö on milloin tahansa tarkoituksellisesti jättänyt toimittamatta tietoja tai toimittanut virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai jos elimet, jotka on tässä asetuksessa valtuutettu suorittamaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta myönnettävää rahoitusta saavien edunsaajien tilintarkastuksia tai muita tarkastuksia, havaitsevat vuotuisissa tilinpäätöksissä

epätarkkuuksia, joita pidetään asetuksen (EY) N:o 1606/2002 2 artiklassa määriteltyjen kansainvälisten tilintarkastusstandardien mukaisesti olennaisten erien esittämättä jättämisenä tai virheellisenä esittämisenä”.

71 Riidanalaisen päätöksen edellä 66 kohdassa mainituista perusteluista ilmenee, että vastuuviranomainen määräsi kantajalle taloudellisen seuraamuksen asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla sillä perusteella, että kantaja oli toimittanut tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja.

72 Niinpä asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan tulkitseminen on syytä rajata koskemaan tilanteita, joissa asianomainen Euroopan tason poliittinen puolue on milloin tahansa tarkoituksellisesti toimittanut virheellisiä tietoja.

73 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa on tulkittava sen sanamuodon ja asiayhteyden perusteella sekä teleologisesti (ks. vastaavasti tuomio 25.6.2020, A ym. (Tuulivoimalat – Aalter ja Nevele), C-24/19, EU:C:2020:503, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tässä asiayhteydessä on otettava huomioon se, että unionin oikeuden säädökset laaditaan usealla kielellä ja että kaikki kieliversiot ovat todistusvoimaisia, mistä syystä kieliversioiden vertailu voi olla tarpeen (ks. tuomio 14.7.2016, Latvia v. komissio, T-661/14, EU:T:2016:412, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös vastaavasti tuomio 26.1.2021, Hessischer Rundfunk, C-422/19 ja C-423/19, EU:C:2021:63, 65 kohta).

– *Sanamuodon mukainen tulkinta*

74 Ensinnäkin on todettava, että kuten vastuuviranomainen esittää, asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa ei määritetä virheellisten tietojen vastaanottajaa tai toimittamistapaa.

75 On kuitenkin huomautettava, että kyseisessä säännöksessä käytetty sana ”toimittaa” viittaa yleiskielessä tavanomaisesti käytetyn merkityksensä mukaan etenkin ajatukseen pyydetyn tai vaaditun asian esittämisestä, ilmoittamisesta tai antamisesta.

76 On myös todettava, että sanaa ”toimittaa” käytetään sanan ”tiedot” yhteydessä eräissä muissakin asetuksen N:o 1141/2014 säännöksissä, joissa kyseinen sana viittaa siihen, että Euroopan tason poliittiset puolueet tai Euroopan tason poliittiset säätiöt ilmoittavat eri toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita tietyssä menettelyllisessä asiayhteydessä edellytetään. Sanaa käytetään näin esimerkiksi asetuksen 23 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 25 artiklan 6 kohdassa ja 29 artiklan 1 kohdassa.

77 On huomattava, että kun asetuksessa N:o 1141/2014 viitataan tietojen antamiseen yleisölle, siinä käytetään sen sijaan ilmaisua ”asettaa saataville”, kuten käy ilmi asetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleesta, ja että kun asetuksessa säädetään internetissä julkaistavaksi tarkoitetuista tiedoista, siinä käytetään ilmaisua ”saatavilla sähköisesti” tai sanaa ”julkistaa”, kuten sen 7 artiklan 1 kohdasta ja 32 artiklasta käy ilmi.

78 On myös huomattava, ettei asetuksen N:o 1141/2014 ranskankielinen versio eroa tältä osin muista kieliversioista, joista mainittakoon erityisesti asetuksen englannin-, saksan-, italian- ja espanjankieliset versiot.

79 Tässä yhteydessä on katsottava, että asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa käytetty ilmaisu ”toimittanut virheellisiä – – tietoja” tukee tulkintaa, jonka mukaan sillä viitataan ajatukseen pyydettyjen tai vaadittujen tietojen esittämisestä, ilmoittamisesta tai antamisesta virheellisinä.

80 Toiseksi on todettava, että adverbi ”tarkoituksellisesti” viittaa yleiskielessä tavanomaisesti käytetyn merkityksensä mukaan tahallaan tehtyyn tekoon, joka perustuu siis harkintaan.

81 Näin ollen ilmaisu ”tarkoituksellisesti – – toimittanut virheellisiä – – tietoja” tukee tulkintaa, jonka mukaan Euroopan tason poliittinen puolue on ajankohtana, jona se esittää, ilmoittaa tai antaa pyydetyt tai vaaditut tiedot, tietoinen niiden paikkansapitämättömyydestä, mutta päättää tahallaan esittää, ilmoittaa tai antaa kyseiset tiedot.

82 Kolmanneksi on todettava, että ilmaisu ”milloin tahansa” merkitsee yleiskielessä tavanomaisesti käytetyn merkityksensä mukaan sitä, että jokin asia voi tapahtua minä hetkenä hyvänsä tietyn ajanjakson aikana.

83 Asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan yhteydessä ilmaisu ”milloin tahansa” tukee tulkintaa, jonka mukaan Euroopan tason poliittinen puolue päättää minä hetkenä hyvänsä esittää, ilmoittaa tai antaa pyydetyt tai vaaditut tiedot tahallaan virheellisinä.

84 Toisin kuin vastuuviranomainen esittää, säädöstekstin laatimisen näkökulmasta arvioituna ilmaisulla ”milloin tahansa” ei pyritä korostamaan lainsäätäjän tarkoitusta olla säätämättä kyseisen rikkomuksen tunnusmerkistötekijästä, jolla rajattaisiin säännöksen soveltaminen vain tiettyihin olosuhteisiin, joissa tietoja toimitetaan, vaan pikemminkin lisäämään säännökseen ajallinen tarkennus.

85 Edellä esitetyt seikat puoltavat asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan sanamuotoon perustuvaa tulkintaa, jonka mukaan kyseistä säännöstä sovelletaan tilanteissa, joissa Euroopan tason poliittinen puolue päättää tahallaan ja milloin tahansa esittää, ilmoittaa tai antaa pyydetyt tai vaaditut tiedot virheellisinä tietoisena siitä, etteivät tiedot pidä paikkaansa.

– *Asiayhteyteen perustuva tulkinta*

86 Ensinnäkin on palautettava mieleen, että asetuksessa N:o 1141/2014 säädetään Euroopan tason poliittisiin puolueisiin sovellettavasta sääntelykehyksestä ja niiden rahoitussäännöistä, kuten edellä 22 kohdasta käy ilmi.

87 Puolueisiin sovellettavasta sääntelykehyksestä on todettava, että asetuksen N:o 1141/2014 8 artiklan 1 kohdasta ja 9 artiklan 1 ja 2 kohdasta käy ilmi, että Euroopan tason poliittisten puolueiden on toimitettava rekisteröintihakemuksensa vastuuviranomaiselle ja että vastuuviranomainen tarkastelee hakemusta määrittääkseen, täyttävätkö puolueet rekisteröinnin edellytykset ja ovatko ne noudattaneet puoluehallintoa koskevia vaatimuksia, jotka liittyvät etenkin niiden perussääntöön, ja päättää, hyväksytäänkö puolue rekisteriin vai ei. On myös mainittava, että edellä 24 kohdasta käy ilmi, että asetuksen N:o 1141/2014 9 artiklan 5 kohdan nojalla Euroopan tason poliittisilla puolueilla on velvollisuus ilmoittaa rekisteröintihakemuksen osana toimitettuihin asiakirjoihin tai perussääntöihin tehtävistä muutoksista vastuuviranomaiselle. Asetuksen 10 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan nojalla vastuuviranomainen puolestaan tarkistaa säännöllisesti, että Euroopan tason

poliittiset puolueet täyttävät edelleenkin rekisteröinnin edellytykset ja hallintoa koskevat säännökset, ja jos näin ei enää ole, vastuuviranomainen voi päättää poistaa ne rekisteristä. Asetuksen 24 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan vastuuviranomainen myös valvoo Euroopan tason poliittisten puolueiden kyseisiin edellytyksiin ja hallintoa koskeviin säännöksiin liittyvien velvoitteiden noudattamista.

88 Rahoitusta koskevien sääntöjen osalta on todettava, että kun Euroopan tason poliittiset puolueet on rekisteröity, ne voivat tietyin edellytyksin ja asetuksen N:o 1141/2014 17 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 1 ja 7 kohdan mukaisesti esittää parlamentille hakemuksen, jolla ne hakevat rahoitusta Euroopan unionin yleisestä talousarviosta, ottaa vastaan lahjoituksia luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä ja saada jäseniltään maksuja. Asetuksen 23 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 2–4 kohdan nojalla niillä on kuitenkin velvollisuus toimittaa vastuuviranomaiselle vuotuinen tilinpäätöksensä ja siihen liittyvät huomautukset, ulkopuolisen tilintarkastajan lausunto kyseisistä asiakirjoista ja luettelo lahjoittajista ja maksujen suorittajista ja näiltä saaduista lahjoituksista tai maksuista. Asetuksen 24 artiklan 2 kohdan mukaan vastuuviranomainen ja parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjä varmistavat puolueiden rahoitukseen liittyvien velvoitteiden noudattamisen.

89 Edellä 88 kohdassa mainituista säännöksistä ilmenee, että Euroopan tason poliittisilla puolueilla on velvollisuus toimittaa vastuuviranomaiselle tietoja – paitsi rekisteröitymisen yhteydessä myös koko olemassaolonsa ajan – rekisteröimisen edellytyksistä ja niihin liittyvistä hallintoa koskevista edellytyksistä, ja tarkemmin sanottuna perussäännöistään ja taloudellisesta tilanteestaan, toimittamalla sille muun muassa vuotuisen tilinpäätöksensä, ulkopuolisen tilintarkastajan lausunnon ja luettelon lahjoittajista ja maksujen suorittajista ja näiltä saaduista lahjoituksista tai maksuista.

90 Toiseksi on yhtäältä huomattava, että asetuksen N:o 1141/2014 7 artiklan 1 kohdan mukaan vastuuviranomainen perustaa Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden rekisterin ja hoitaa sitä.

91 On myös mainittava, että asetuksen N:o 1141/2014 7 artiklan 2 kohdan nojalla Euroopan tason poliittisten puolueiden ja säätiöiden rekisterin sisällöstä ja toiminnasta 2.10.2015 annetun komission delegoidun asetuksen (EU, Euratom) 2015/2401 (EUVL 2015, L 333, s. 50) johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee, että Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden rekisterissä on Euroopan tason poliittiseksi puolueeksi tai Euroopan tason poliittiseksi säätiöksi rekisteröitymistä koskevien hakemusten yhteydessä annettuja tietoja ja asiakirjoja sekä mahdollisesti myöhemmin toimitettuja tietoja ja asiakirjoja.

92 Delegoidun asetuksen 2015/2401 johdanto-osan viidennen perustelukappaleen ja 3 artiklan 1 kohdan mukaan vastuuviranomainen laatii vakiomuotoisia otteita Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden rekisteristä ja toimittaa rekisteriotteen pyynnöstä kenelle tahansa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle.

93 Niinpä delegoidun asetuksen 2015/2401 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa todetaan, että Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden rekisteri on avoimuutta, vastuuvelvollisuutta ja oikeusvarmuutta edistävä julkinen palvelu ja vastuuviranomaisen on hoidettava rekisteriä tavalla, joka tarjoaa rekisterissä olevien tietojen asianmukaisen saatavuuden ja vahvistamisen.

94 Toisaalta on todettava, että asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 33 perustelukappaleesta ilmenee, että avoimuuden turvaamiseksi ja Euroopan tason poliittisten puolueiden valvonnan ja demokraattisen vastuuvelvollisuuden lujittamiseksi on julkistettava Euroopan tason poliittisia puolueita koskevat tiedot, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä ja jotka liittyvät erityisesti puolueiden perussääntöihin, jäsenyyteen, tilinpäätöksiin, lahjoittajiin ja lahjoituksiin ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta myönnettäviin rahoitusosuuksiin ja avustuksiin.

95 Asetuksen N:o 1141/2014 32 artiklan 1 kohdan a ja d–f alakohdan mukaan parlamentti julkistaa tulojen ja menojen hyväksyjänsä tai vastuuviranomaisen vastuulla tätä varten perustetulla verkkosivustolla erityisesti kaikkien Euroopan tason poliittisten puolueiden perussäännöt sekä niiden rekisteröintihakemusten mukana toimitetut asiakirjat, ja myöhemmin vastuuviranomaiselle ilmoitetut näitä koskevat muutokset, samoin kuin puolueiden vuotuiset tilinpäätökset, ulkopuolisen tilintarkastajan lausunnot, lahjoittajien nimet ja näiden tekemät lahjoitukset, joista on ilmoitettu, ja maksut, joista on ilmoitettu.

96 Edellä mainituista säännöksistä ilmenee, että toimivaltaisten viranomaisten, mukaan lukien vastuuviranomainen, on saatettava yleisön saataville Euroopan tason poliittisia puolueita koskevat tiedot, ja etenkin tiedot, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä, jotta yleisöllä on asianmukainen pääsy kyseisiin tietoihin.

97 On huomattava, ettei asetuksessa N:o 1141/2014 sen sijaan aseteta Euroopan tason poliittisille puolueille minkäänlaista velvollisuutta saattaa tietoja yleisön saataville. Asetuksessa N:o 1141/2014 käsitellään nimittäin Euroopan tason poliittisten puolueiden yleisön saataville saattamia tietoja ainoastaan yhtäältä sen johdanto-osan 32 perustelukappaleessa ja toisaalta sen 31 artiklassa, jonka otsikko on ”Kansalaisille tiedottaminen”, ja kyseisissä asetuksen kohdissa säädetään, että Euroopan tason poliittiset puolueet voivat Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä antaa unionin kansalaisille tietoja yhteyksistään kansallisiin poliittisiin puolueisiin ja ehdokkaisiin. Niinpä on huomattava, että kyseisessä perustelukappaleessa ja kyseisessä artiklassa paitsi rajataan kansalaisille annettavia tietoja koskevan sääntelyn ala tiettyihin olosuhteisiin, eli Euroopan parlamentin vaalien yhteyteen, ja tiettyyn aiheeseen, eli Euroopan tason poliittisten puolueiden ja kansallisten poliittisten puolueiden ja ehdokkaiden välisiin yhteyksiin, myös säädetään Euroopan tason poliittisten puolueiden mahdollisuudesta – eikä velvollisuudesta – antaa tietoja kansalaisille.

98 Kolmanneksi on huomattava, että muiden kuin edellä 72 kohdassa tarkoitetun rikkomuksen osalta asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdassa säädetään seuraamuksista siinä tapauksessa, etteivät Euroopan tason poliittiset puolueet noudata vaatimuksia, jotka koskevat tietojen toimittamista toimivaltaisille viranomaisille. Sellaisten tilanteiden osalta, joissa ”asianomainen Euroopan tason poliittinen puolue tai Euroopan tason poliittinen säätiö on milloin tahansa tarkoituksellisesti jättänyt toimittamatta tietoja”, on nimittäin riittävää palauttaa mieleen, ettei missään asetuksen N:o 1141/2014 säännöksessä edellytetä, kuten edellä 97 kohdassa todettiin, että Euroopan tason poliittiset puolueet antaisivat tietoja yleisölle, joten tietojen tarkoituksellisesti toimittamatta jättämisen perusteella määrättävän seuraamuksen on tulkittava koskevan tietoja, jotka Euroopan tason poliittisten puolueiden on toimitettava valvontaviranomaisille kyseisen asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämiseksi.

99 Tilanteista, joissa ”elimet, jotka on – – asetuksessa [N:o 1141/2014] valtuutettu suorittamaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta myönnettävää rahoitusta saavien edunsaajien tilintarkastuksia tai muita tarkastuksia, havaitsevat vuotuisissa tilinpäätöksissä epätarkkuuksia, joita pidetään – – kansainvälisten tilintarkastusstandardien mukaisesti olennaisten erien esittämättä jättämisenä tai virheellisenä esittämisenä”, on riittävää todeta, että tällaisen rikkomuksen perusteella Euroopan tason poliittisille puolueille määrätään seuraamus siinä tapauksessa, että tilintarkastusten tai tarkastusten suorittamiseen toimivaltaiset elimet havaitsevat epätarkkuuksia niiden vuotuisissa tilinpäätöksissä.

100 Kaikki edellä esitetyt seikat tukevat sellaista asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan asiayhteyteen perustuvaa tulkintaa, jonka mukaan kyseistä säännöstä sovelletaan tilanteissa, joissa Euroopan tason poliittinen puolue toimittaa tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja toimivaltaisille viranomaisille, mukaan lukien vastuuviranomainen.

101 Vaikka vastuuviranomainen väittää, että asetuksen N:o 1141/2014 10 artiklan 1 kohdan mukaan sillä on tarkistamistoimivaltansa nojalla velvollisuus varmistua siitä, että Euroopan tason poliittisten puolueiden sille suoraan antamat vastaukset ovat luotettavia, on riittävää todeta, että kyseisessä säännöksessä säädetään, että vastuuviranomainen tarkistaa säännöllisesti, että rekisteröidyt Euroopan tason poliittiset puolueet ja Euroopan tason poliittiset säätiöt täyttävät edelleen asetuksen N:o 1141/2014 3 artiklassa säädetyt rekisteröinnin edellytykset ja 4 artiklan 1 kohdan a, b ja d–f alakohdassa sekä 5 artiklan 1 kohdan a–e ja g alakohdassa säädetyt hallintoa koskevat säännökset. Se, että säännöksessä viitataan viimeksi mainittuihin säännöksiin, tukee sitä, että rekisteröityjen Euroopan tason poliittisten puolueiden on toimitettava oikeelliset tiedot vastuuviranomaiselle kyseisen asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämisen yhteydessä.

– *Teleologinen tulkinta*

102 Ensimmäisenä pääargumenttina on ensinnäkin todettava, että asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa viitataan SEU 10 artiklan 4 kohtaan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12 artiklan 2 kohtaan, joissa määrätään, että Euroopan tason poliittiset puolueet myötävaikuttavat eurooppalaisen poliittisen tietoisuuden muodostumiseen ja unionin kansalaisten tahdon ilmaisemiseen. Kyseisen asetuksen johdanto-osan 23 perustelukappaleessa todetaan lisäksi, että kriteereissä, joiden perusteella unionin yleisestä talousarviosta myönnettävät rajalliset resurssit jaetaan, olisi otettava huomioon ”Euroopan tason poliittisille puolueille asetettu tavoite osallistua täysimääräisesti demokratian toteuttamiseen unionissa ja tulla aktiivisiksi toimijoiksi Euroopan edustuksellisessa demokratiassa, jotta ne voivat tehokkaasti tuoda esiin unionin kansalaisten näkemykset, mielipiteet ja poliittisen tahdon”. Näistä seikoista ilmenee, että asetuksen N:o 1141/2014 perimmäisenä tavoitteena on vahvistaa Euroopan tason poliittista tietoisuutta ja unionin edustuksellista demokratiaa.

103 Toiseksi on huomattava, että asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 24 perustelukappaleessa viitataan ajatukseen Euroopan tason poliittisten puolueiden rahoituksen avoimuuden lisäämisestä ja rahoitussääntöjen mahdollisen väärinkäytön estämisestä. Vastaavasti asetuksen johdanto-osan 34 perustelukappaleessa viitataan ajatukseen ”Euroopan tason poliittisten puolueiden – – rahoituksen avoimuuteen” liittyvästä oikeutetusta yleisestä edusta ja asetuksen johdanto-osan 38 perustelukappaleessa viitataan tarkoitukseen taata Euroopan tason poliittisten puolueiden rahoituksen ja jäsenyyden avoimuus. Asetuksen
johdanto-osan 33 perustelukappaleessa puolestaan todetaan, että ”avoimuuden turvaamiseksi – –

olisi julkistettava tiedot, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä”. Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1141/2014 toisena tavoitteena on Euroopan tason poliittisten puolueiden avoimuuden vahvistaminen.

104 Kolmanneksi on mainittava, että asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 26 perustelukappaleessa viitataan ajatukseen ”Euroopan tason poliittisten puolueiden – – vastuuvelvollisuu[den] ja vastuullisuu[den]” vahvistamisesta. Asetuksen johdanto-osan 33 perustelukappaleessa viitataan lisäksi Euroopan tason poliittisten puolueiden ”demokraattiseen vastuuvelvollisuuteen”. Tästä seuraa, että Euroopan tason poliittisten puolueiden vastuuvelvollisuuden vahvistaminen kuuluu niin ikään asetuksen N:o 1141/2014 tavoitteisiin.

105 Toisena pääargumenttina on todettava, että lainsäätäjä toteaa asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 33 perustelukappaleessa, että ”avoimuuden turvaamiseksi ja Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden demokraattisen vastuuvelvollisuuden lujittamiseksi olisi julkistettava tiedot, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä ja jotka liittyvät erityisesti puolueiden tai säätiöiden perussääntöihin, jäsenyyteen, tilinpäätöksiin, lahjoittajiin ja lahjoituksiin, Euroopan unionin yleisestä talousarviosta myönnettäviin rahoitusosuuksiin ja avustuksiin, sekä tiedot, jotka liittyvät puolueiden ja säätiöiden rekisteröintiä, rahoitusta ja niille määrättyjä seuraamuksia koskeviin vastuuviranomaisen ja Euroopan parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksiin”. Samassa perustelukappaleessa todetaan myös, että ”sääntelykehyksen laatiminen sen varmistamiseksi, että nämä tiedot ovat julkisesti saatavilla, on tehokkain keino edistää yhdenvertaisia toimintaedellytyksiä ja reilua kilpailua poliittisten voimien välillä sekä pitää yllä avoimia, läpinäkyviä ja demokraattisia lainsäädäntö- ja vaalimenettelyjä ja siten lujittaa kansalaisten ja äänestäjien luottamusta Euroopan edustukselliseen demokratiaan ja, laajemmin, estää korruptiota ja valta-aseman väärinkäyttöä”.

106 Kuten edellä 95 kohdasta ilmenee, asetuksen N:o 1141/2014 32 artiklan 1 kohdan mukaan parlamentti julkistaa tulojen ja menojen hyväksyjänsä tai vastuuviranomaisen vastuulla tätä varten perustetulla verkkosivustolla asetuksen johdanto-osan 33 perustelukappaleessa mainitut tiedot.

107 Asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 34 perustelukappaleessa todetaan lisäksi, että ”julkistamalla tiedot lahjoituksista, joiden arvo on yli 3 000 euroa lahjoittajaa kohti vuodessa, on määrä mahdollistaa lahjoittajien ja Euroopan tason poliittisten puolueiden välisten suhteiden tehokas julkinen valvonta ja tarkastus”.

108 Edellä mainituista asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan perustelukappaleista ja säännöksistä ilmenee, että antaessaan kyseisen asetuksen unionin lainsäätäjän tarkoituksena oli saavuttaa edellä 102–104 kohdassa mainitut tavoitteet ottamalla käyttöön sääntelykehyksen, jonka tarkoituksena on taata, että toimivaltaiset viranomaiset saattavat yleisön saataville Euroopan tason poliittisia puolueita koskevat tiedot, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä, jotta yleisöllä on asianmukainen pääsy kyseisiin tietoihin ja jotta yleisö voi valvoa kyseisten puolueiden toimintaa tehokkaasti.

109 Tässä yhteydessä on riittävää huomata, että edellä 105 kohdasta ilmenee, että asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 33 perustelukappaleessa lainsäätäjä on nimenomaisesti todennut, että tällaisen sääntelykehyksen käyttöön ottaminen ”on tehokkain keino – – pitää yllä avoimia, läpinäkyviä ja demokraattisia lainsäädäntö- ja vaalimenettelyjä ja siten lujittaa kansalaisten ja äänestäjien luottamusta Euroopan edustukselliseen demokratiaan”.

110 Edellä esitetyn perusteella asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa voidaan tulkita teleologisesti siten, että kyseistä säännöstä sovelletaan tilanteissa, joissa Euroopan tason poliittinen puolue toimittaa tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja edellä 108 kohdassa tarkoitetun sääntelykehyksen yhteydessä toimivaltaisille viranomaisille.

111 Myös vastuuviranomainen esittää muuten näin vastinekirjelmänsä 96 kohdassa, jossa se toteaa, että asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan tavoitteena on ”taata, että vastuuviranomainen kykenee hoitamaan valvontatehtävänsä – – ja julkistamaan – etenkin Euroopan tason poliittisilta puolueilta saatujen tietojen perusteella – paikkansa pitävät puolueiden rakennetta ja rahoitusta koskevat tiedot”.

112 Toisin kuin vastuuviranomainen väittää, tällainen tulkinta ei ole ristiriidassa SEU 10 artiklan 4 kohdan tai vastuuviranomaisen viittaaman ”kansalaisten rehellisen kohtelun tavoitteen” kanssa. Tässä yhteydessä on katsottava, että kun Euroopan tason poliittiset puolueet toimittavat oikeelliset tiedot vastuuviranomaiselle, jotta yleisöllä olisi pääsy luotettaviin tietoihin, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä, ne myötävaikuttavat kiistatta Euroopan tason poliittisen tietoisuuden muodostumiseen ja vastuuviranomaisen viittaaman ”kansalaisten rehellisen kohtelun tavoitteen” saavuttamiseen.

113 Toisin kuin vastuuviranomainen esittää, tällaisella tulkinnalla voidaan lisäksi säilyttää asetuksen N:o 1141/2014 tehokas vaikutus. Näin on siksi, että säätämällä seuraamuksesta, joka määrätään Euroopan tason poliittisille puolueille, jos ne toimittavat tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja vastuuviranomaiselle, pyritään kannustamaan tällaisia puolueita toimittamaan oikeellisia tietoja kyseiselle viranomaiselle, jotta yleisöllä olisi asianmukainen pääsy tietoihin, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä.

114 Vaikka vastuuviranomainen huomauttaa, että sille toimitetut tiedot ovat pätemättömiä, jos ne eivät vastaa Euroopan tason poliittisten puolueiden yleisölle antamia tietoja, on riittävää mainita, että vastuuviranomainen on itsekin todennut, että asetuksen N:o 1141/2014 24 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla sillä on valvontatoimivalta ja kyseisen 24 artiklan 4 kohdan nojalla Euroopan tason poliittisilla puolueilla on velvollisuus toimittaa vastuuviranomaiselle kaikki sen toimivaltaan kuuluvan valvonnan harjoittamiseksi tarpeelliset tiedot.

115 Vastaavasti siltä osin kuin vastuuviranomainen väittää, ettei ole syytä olettaa, että sille toimitetut tiedot ovat ”todenmukaisempia” kuin yleisölle annetut tiedot, on todettava, että – toisin kuin yleisölle annettujen tietojen tapauksessa – asetuksessa N:o 1141/2014 säädetään velvollisuuksista, jotka koskevat vastuuviranomaiselle toimitettavia tietoja, ja että vastuuviranomaisella on käytettävissään tarvittavat keinot sille toimitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi, jos tietojen oikeellisuutta epäillään.

116 Vastuuviranomaisen väitteistä, joiden mukaan kansalaiset menettäisivät luottamuksensa siihen ja sille toimitettujen tietojen toimittamisvelvollisuuden tarkoitus olisi kyseenalainen, jos sille voitaisiin toimittaa Euroopan tason poliittisten puolueiden julkaisemista tiedoista sisällöllisesti poikkeavia tietoja, on riittävää palauttaa vielä mieleen, että kuten edellä 109 kohdassa todettiin, asetuksen N:o 1141/2014 johdanto-osan 33 perustelukappaleessa lainsäätäjä on nimenomaisesti todennut, että sellaisen sääntelykehyksen käyttöön ottaminen, jonka tarkoituksena on taata, että toimivaltaiset viranomaiset saattavat yleisön saataville Euroopan tason poliittisia puolueita koskevat tiedot, joiden katsotaan olevan yleisen edun kannalta merkittäviä, ”on tehokkain keino – – pitää yllä avoimia, läpinäkyviä ja demokraattisia lainsäädäntö- ja vaalimenettelyjä ja siten

lujittaa kansalaisten ja äänestäjien luottamusta Euroopan edustukselliseen demokratiaan”. Niinpä asetuksessa N:o 1141/2014 säädetyssä sääntelykehyksessä on jo otettu huomioon vastuuviranomaisen tätä koskevat huolet.

117 Kaiken edellä esitetyn perusteella asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa on niiden siinä tarkoitettujen tilanteiden osalta, joissa asianomainen Euroopan tason poliittinen puolue on milloin tahansa tarkoituksellisesti toimittanut virheellisiä tietoja, tulkittava siten, että säännöstä sovelletaan tilanteissa, joissa Euroopan tason poliittinen puolue toimittaa tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja toimivaltaisille viranomaisille, mukaan lukien vastuuviranomainen, kyseisen asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämisen yhteydessä.

118 Asian tarkastelua on syytä jatkaa tarkastelemalla kyseisen säännöksen soveltamista nyt käsiteltävässä asiassa.

ii) Asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan soveltaminen nyt käsiteltävässä asiassa

119 Edellä 66 kohdassa on todettu, että vastuuviranomainen määräsi kantajalle taloudellisen seuraamuksen asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla sillä perusteella, että kantaja oli pitänyt sosiaalisen median tileillään julkaisuja, joissa asianomainen työvaliokunnan jäsen mainitaan kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä, tietoisena siitä, etteivät tiedot pitäneet paikkaansa.

120 Yhtäältä on todettava, että – kuten edellä 117 kohdasta ilmenee – asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa sovelletaan tilanteissa, joissa Euroopan tason poliittinen puolue toimittaa tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja vastuuviranomaiselle kyseisen asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämisen yhteydessä.

121 Toisaalta on todettava, että sanamuotonsa mukaan asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohtaa sovelletaan tilanteisiin, joissa Euroopan tason poliittinen puolue ”toimittaa” tarkoituksellisesti virheellisiä tietoja. Verbin ”pitää” – joka tarkoittaa yleiskielessä tavanomaisesti käytetyn merkityksensä mukaan ”säilyttämistä”, ”pitkäkestoista säilyttämistä” tai ”muuttamatta jättämistä” – merkitys ei kuitenkaan ole sama kuin verbin ”toimittaa” merkitys, joka viittaa etenkin ajatukseen pyydetyn tai vaaditun asian esittämisestä, ilmoittamisesta tai antamisesta, kuten edellä 75 kohdassa on todettu.

122 Tästä seuraa, että kun vastuuviranomainen määräsi kantajalle taloudellisen seuraamuksen asetuksen N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla sillä perusteella, että kantaja oli pitänyt sosiaalisen median tileillään julkaisuja, joissa asianomainen työvaliokunnan jäsen mainitaan kantajan nykyisen työvaliokunnan jäsenenä, tietoisena siitä, etteivät tiedot pitäneet paikkaansa, vastuuviranomainen teki oikeudellisen virheen, jonka vuoksi riidanalainen päätös on kumottava.

123 Kaiken edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on kumottava ilman, että on tarpeen tutkia muita kuudennen tai yhdennentoista kanneperusteen yhteydessä esitettyjä väitteitä tai kantajan muita kanneperusteita.

2. Vahingonkorvausvaatimukset

124 Kantaja vaatii vastuuviranomaisen velvoittamista korvaamaan sille väitetysti aiheutuneet vahingot. Kantaja viittaa kahteen vahinkoon, joiden arvoksi se arvioi 55 000 euroa.

125 Vastuuviranomainen kiistää kantajan argumentit.

126 Aluksi on palautettava mieleen, että vahingonkorvauskanne on itsenäinen oikeussuojakeino, joka ei koske tietyn toimen kumoamista vaan toimielimen aiheuttaman vahingon korvaamista (ks. vastaavasti tuomio 2.12.1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt v. neuvosto, 5/71, EU:C:1971:116, 3 kohta).

127 SEUT 340 artiklan toisessa kohdassa nimittäin määrätään, että sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella unioni korvaa toimielintensä ja henkilöstönsä tehtäviään suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.

128 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntyminen ja aiheutuneen vahingon korvaamista koskevan oikeuden toteuttaminen SEUT 340 artiklan toisen kohdan nojalla riippuvat siitä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiassa syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. tuomio 18.3.2010, Trubowest Handel ja Makarov v. neuvosto ja komissio, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

129 Asianomaisen toimielimen tai elimen lainvastaista toimintaa koskevasta edellytyksestä on todettava aluksi, että oikeuskäytännössä edellytetään, että kyseisen toimielimen tai elimen osoitetaan rikkoneen riittävän ilmeisellä tavalla oikeussäännöstä, jolla annetaan oikeuksia yksityisille. Ratkaiseva peruste, jotta oikeussäännön riittävän ilmeistä rikkomista koskevan edellytyksen voidaan katsoa täyttyvän, on se, että unionin asianomainen toimielin tai elin on selvästi ja vakavasti ylittänyt harkintavaltansa rajat. Silloin, kun kyseessä olevalla toimielimellä tai elimellä on huomattavan vähän tai ei ollenkaan harkintavaltaa, jo pelkän unionin oikeuden rikkomisen voidaan katsoa olevan riittävän ilmeinen rikkominen (ks. tuomio 8.11.2017, De Nicola v. Euroopan unionin tuomioistuin, T-99/16, ei julkaistu, EU:T:2017:790, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

130 Vahingon todellisuutta koskevasta edellytyksestä on todettava tämän jälkeen, että unioni voi joutua vastuuseen ainoastaan siinä tapauksessa, että kantaja on kärsinyt ”todellisen ja varman” vahingon. Kantajan on esitettävä unionin tuomioistuimille se näyttö, joka on tarpeen kantajalle aiheutuneen vahingon olemassaolon ja laajuuden selvittämiseksi (ks. tuomio 8.11.2017, De Nicola v. Euroopan unionin tuomioistuin, T-99/16, ei julkaistu, EU:T:2017:790, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

131 Väitetyn toiminnan ja väitetyn vahingon välistä syy-yhteyttä koskevasta edellytyksestä on todettava vielä, että väitetyn vahingon on oltava riittävän suorassa syy-yhteydessä moitittuun toimintaan nähden; tällaisen toiminnan on toisin sanoen oltava vahingon määräävä syy, koska korvausvelvollisuus ei ole niin laaja, että kaikki kaukaisetkin lainvastaisesta tilanteesta aiheutuneet vahingolliset seuraukset olisi korvattava. Kantajan on näytettävä toteen, että moititun toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. tuomio 8.11.2017, De Nicola v. Euroopan unionin tuomioistuin, T-99/16, ei julkaistu, EU:T:2017:790, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

132 Jos yksi näistä kolmesta sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymisen edellytyksestä jää täyttymättä, korvausvaatimukset on hylättävä, eikä ole tarpeen tutkia kahta muuta edellytystä. Unionin tuomioistuimien ei tarvitse myöskään tutkia näitä edellytyksiä tietyssä järjestyksessä (ks. tuomio 8.11.2017, De Nicola v. Euroopan unionin tuomioistuin, T-99/16, ei julkaistu, EU:T:2017:790, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

133 Kantajan vahingonkorvausvaatimuksia on arvioitava näiden seikkojen valossa.

a) Aineellinen vahinko

134 Kantaja esittää, että koska sille määrättiin taloudellinen seuraamus, joka vastasi 5 prosenttia sen vuotuisesta talousarviosta, sen täytyi vastata käytettävissä olevien varojensa vähenemiseen muilla keinoilla. Kantajalle aiheutui lisäksi puolustautumisensa järjestämisen vuoksi kuluja – etenkin asianajokuluja ja henkilöstön käyttökuluja – tehtävistä, joita se ei ollut alun perin suunnitellut suorittavansa. Kantajan arvion mukaan aineellisen vahingon määrä on 25 000 euroa.

135 Vastuuviranomainen kiistää kantajan argumentit.

136 Ensinnäkin siltä osin kuin kantaja vetoaa siihen, että sille aiheutui asianajokuluja, on riittävää palauttaa mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asianosaisille oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneita kustannuksia ei voida pitää oikeudenkäyntikuluista erillään korvattavana vahinkona (tuomio 10.6.1999, komissio v. Montorio, C-334/97, EU:C:1999:290, 54 kohta ja määräys 14.9.2005, Ehcon v. komissio, T-140/04, EU:T:2005:321, 79 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 8.11.2011, Idromacchine ym. v. komissio, T-88/09, EU:T:2011:641, 98 kohta). Tämä vaatimus on siis hylättävä.

137 Toiseksi siltä osin kuin kantaja esittää, että sen piti käyttää henkilöstöään tehtäviin, joita se ei ollut alun perin suunnitellut suorittavansa, järjestääkseen kiireellisesti puolustautumisensa, on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin on jo katsonut, että oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn kuluessa aiheutuneiden kulujen katsominen korvattavaksi vahingoksi vahingonkorvauskannetta käsiteltäessä olisi ristiriidassa sen kanssa, että tässä vaiheessa syntyneitä kuluja ei pidetä korvattavina kuluina (ks. tuomio 16.6.2021, CE v. alueiden komitea, T-355/19, EU:T:2021:369, 144 kohta (ei julkaistu) oikeuskäytäntöviittauksineen). Sama koskee kuluja, joita kantajalle väitetysti aiheutui siitä, että se käytti henkilöstöään puolustautumisensa järjestämiseen. Niinpä tämäkin vaatimus on hylättävä.

138 Kolmanneksi siitä, että kantajan ”täytyi vastata käytettävissä olevien varojensa vähenemiseen muilla keinoilla”, on todettava, ettei kantaja esitä mitään näyttöä sille väitetysti aiheutuneen vahingon näiden osatekijöiden todellisuudesta tai suuruudesta. Edellä 130 kohdassa viitatun oikeuskäytännön mukaan kantajan on kuitenkin esitettävä unionin tuomioistuimille se näyttö, joka on tarpeen kantajalle aiheutuneen vahingon olemassaolon ja laajuuden selvittämiseksi. Myöskään tällainen vaatimus ei siis voi menestyä.

139 Näin ollen kantajan vahingonkorvausvaatimus on hylättävä siltä osin kuin se koskee aineellisia vahinkoja.

b) Aineettomat vahingot

140 Kantaja väittää, että sille aiheutui aineetonta vahinkoa, koska käytettävissä olevien varojensa vähenemisen vuoksi kantaja joutui vähentämään viestintätoimintaansa ja kampanjointiaan. Näitä vahinkoja pahensi lisäksi se, että riidanalaisen päätöksen julkaisemisesta aiheutui kantajalle imagohaittaa. Kantajan arvion mukaan aineettomien vahinkojen määrä on 30 000 euroa.

141 Vastuuviranomainen kiistää kantajan argumentit.

142 Ensinnäkin siitä, että käytettävissä olevien varojensa vähenemisen vuoksi kantaja väitetysti joutui vähentämään viestintätoimintaansa ja kampanjointiaan, on huomattava, että oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka aineettoman vahingon ollessa kyseessä todisteiden esittämistä tai tarjoamista ei välttämättä ole pidettävä vahingon toteamisen edellytyksenä, kantajan on vähintäänkin osoitettava, että asianomaisen toimielimen moitittu toiminta oli sellaista, että se voi aiheuttaa kantajalle tällaista vahinkoa (ks. tuomio 16.10.2014, Evropaïki Dynamiki v. komissio, T-297/12, ei julkaistu, EU:T:2014:888, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös vastaavasti tuomio 28.1.1999, BAI v. komissio, T-230/95, EU:T:1999:11, 39 kohta).

143 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja ei kuitenkaan mainitse ainuttakaan objektiivista seikkaa, joka voisi tukea edellä 140 kohdassa mainittua väitettä, eikä se esitä viestintätoimintansa tai kampanjointinsa vähentämisestä ainuttakaan todistetta, jonka perusteella väitetyn aineettoman vahingon aiheutuminen voitaisiin todeta.

144 Toiseksi imagohaitan osalta on palautettava mieleen, että oikeuskäytännön mukaan oikeushenkilölle voidaan lähtökohtaisesti suorittaa korvaus aineettomasta vahingosta (ks. vastaavasti tuomio 28.1.1999, BAI v. komissio, T-230/95, EU:T:1999:11, 37 kohta ja tuomio 15.10.2008, Camar v. komissio, T-457/04 ja T-223/05, ei julkaistu, EU:T:2008:439, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja että tällainen vahinko voi johtua kyseisen henkilön imagon tai maineen vahingoittumisesta (ks. vastaavasti tuomio 9.7.1999, New Europe Consulting ja Brown v. komissio, T-231/97, EU:T:1999:146, 53 ja 69 kohta; tuomio 8.11.2011, Idromacchine ym. v. komissio, T-88/09, EU:T:2011:641, 70–76 kohta ja tuomio 25.11.2014, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto, T-384/11, EU:T:2014:986, 80–85 kohta).

145 On myös muistettava, että lainvastaisen toimen kumoaminen voi sinällään olla asianmukainen ja lähtökohtaisesti riittävä korvaus aineettomasta vahingosta, joka kyseisestä toimesta on voinut aiheutua, ellei kantaja osoita, että hänelle aiheutui aineetonta vahinkoa, joka ei liity kumoamisen perusteena olevaan lainvastaisuuteen ja jota ei voitu täysimääräisesti korvata tällä kumoamisella (ks. tuomio 14.9.2017, Bodson ym. v. EIP, T-504/16 ja T-505/16, EU:T:2017:603, 77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

146 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantaja vain väittää, että vastuuviranomainen toi riidanalaisen päätöksensä ”laajasti esiin omilla julkaisualustoillaan”, esittämättä kuitenkaan mitään sellaista seikkaa, jolla voitaisiin osoittaa kyseisten tietojen julkaisemisen vaikuttaneen henkilöiden tai yhteisöjen käyttäytymiseen kantajaa kohtaan. Tietojen julkaiseminen ei siis vaikuta saaneen enemmän huomiota kuin riidanalaisen päätöksen myöhempi lainvastaiseksi toteaminen saanee. Näin ollen kantaja ei ole osoittanut, että sille olisi aiheutunut aineetonta vahinkoa, joka voitaisiin erottaa riidanalaisen päätöksen lainvastaisuudesta, jonka vuoksi kyseinen päätös kumotaan.

147 Tästä seuraa, että kantajan vahingonkorvausvaatimus on hylättävä myös siltä osin kuin se koskee aineettomia vahinkoja.

148 Kaiken edellä esitetyn perusteella kantajan vahingonkorvausvaatimukset on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

149 Työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan.

150 Koska nyt käsiteltävässä asiassa kantajan vaatimus riidanalaisen päätöksen kumoamisesta on hyväksytty, mutta kantajan esittämä unionin sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustunut vaatimus on hylätty, kantaja ja vastuuviranomainen on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

151 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdassa määrätään lisäksi, että jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen parlamentti, neuvosto ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaavan viranomaisen 25.10.2023 tekemä päätös, jolla kyseinen viranomainen määräsi Patriotes.eu:lle, aiemmin Identité et Démocratie Parti (ID Parti), taloudellisen seuraamuksen Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden perussäännöstä ja rahoituksesta 22.10.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla, kumotaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Patriotes.eu ja Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaava viranomainen vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

4) Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Costeira Kancheva Mac Eochaidh

Zilgalvis Tichy-Fisslberger

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä syyskuuta 2025.

Allekirjoitukset